

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích, občanské sdružení**, se sídlem v Brně-Kníničkách, U Luhu 23, zast. Mgr. Sandrou Podskalskou, advokátkou, Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 33, proti žalovanému **Thermal Pasohlávky a.s.**, se sídlem Pasohlávky č.p. 1, 691 22, zast. Mgr. Marianem Jeřábkem, advokátem se sídlem v Brně, Jakubské nám. 4, o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.4.2013 a ze dne 29.5.2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23.4.2013 a ze dne 29.5.2013 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Ve zbytku **se žaloby zamítají**.
- III. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 44.228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Mgr. Sandry Podskalské, advokátky, Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 33.

O d ů v o d n ě n í

Žalobami podanými dne 5.6.2013 a dne 2.7.2013 u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informací

ze dne 4.3.2013 a ze dne 24.3.2013 do patnácti dnů od právní moci rozsudku. Pro případ, že by soud „dopisy“ žalovaného ze dne 23.4.2013 a ze dne 29.5.2013 posoudil podle jejich obsahu jako rozhodnutí žalovaného o stížnosti žalobce proti nečinnosti, pak žalobce navrhl, aby soud takto označená rozhodnutí žalovaného zrušil a uložil žalobci povinnost poskytnout mu požadované informace do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Žaloby podané žalobcem dne 5.6.2013 byly u Krajského soudu zapsány a vedeny pod sp.zn. 31A 37/2013, sp.zn. 31A 38/2013, sp.zn. 31A 39/2013, sp.zn. 31A 40/2013, žaloby podané dne 2.7.2013 byly zapsány a vedeny pod sp.zn. 31A 45/2013, sp.zn. 31A 46/2013, sp.zn. 31A 47/2013, sp.zn. 31A 48/2013, sp.zn. 31A 49/2013, sp.zn. 31A 50/2013, sp.zn. 31A 51/2013, a sp.zn. 31A 52/2013. V žalobách žalobce shodně uvedl, že se domáhal žádostmi o poskytnutí informací ze dne 4. 3. 2013 a posléze žádostmi ze dne 24.3.2013 podanými podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, nadepsané „Žádost o informace podle zákona 106/1999“, které byly doručeny žalovanému jako povinnému subjektu ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, poskytnutí konkrétně specifikovaných informací. Žalobce požadoval po žalovaném, aby mu jednotlivě poskytl následující informace, formulované takto:

„Pro středotlaký plynovod STPE 225 Nová Ves - Pasohlávky vedl MěÚ Pohořelice stavební řízení. KrÚ JMK nás informoval sdělením JMK 143919/2012 ze dne 5. 2. 2013, že 19. 12. 2012 vzal žadatel, Thermal Pasohlávky a.s., žádost o vydání stavebního povolení zpět.

Požadujeme

a) předat kopii listu s obsahem všech spisů, které byly a jsou vedeny pro kauzu předmětného středotlakého plynovodu, tj. stavební řízení, územní řízení, stavební řízení, řízení vodoprávní, řízení z hlediska ochrany životního prostředí, atd.

b) předat kopii veškeré korespondence v předmětné věci ode dne vydání územního rozhodnutí.“

„Požadujeme

a) předat kopie všech dalších certifikátů autorizovaných inspektorů pro akce v Pasohlávkách a kopie souvisejících oznámení dle stavebního zákona a vyhlášky ke stavebnímu zákonu,

b) předat kopii veškeré korespondence ke VŠEM autorizovaným certifikátům (tedy včetně i toho pro aquapark). Nepožadují se kopie projektové dokumentace.“

„Požadujeme předat kopii veškeré korespondence ve věci ČOV Pasohlávky. Nepožaduje se projektová dokumentace s výjimkou technické zprávy.“

Požadujeme

- a) předat kopii listu s obsahem všech spisů, které byly a jsou vedeny pro kauzu předmětného středotlakého plynovodu, tj. stavební řízení, územní řízení, stavební řízení, řízení vodoprávní, řízení z hlediska ochrany životního prostředí, atd.*
- b) předat kopii veškeré korespondence v předmětné věci ode dne vydání územního rozhodnutí.*

„Požadujeme

- a) kopii veškerých dokumentů a korespondence se všemi subjekty ve věci léčivé vody pro oblast Pasohlávek, a to od 1. 1. 2007,*
- b) sdělit, kolik vteřinových litrů léčivé vody má zajištěna Thermal Pasohlávky, a. s., a z jakých zdrojů,*
- c) předat kopie dokumentů dokládajících informace dle bodu b),*
- d) kam Termal Pasohlávky plánuje vést a pro jaký účel odebírat „léčivou vodu“ a v jakém množství (ve vteřinových litrech) a jaké kroky k realizaci tohoto záměru učinil,*
- e) předat kopie dokumentů dokládajících informace dle bodu d).*

„Požadujeme

- a) sdělit o kterého soukromého investora se jedná (soukromý investor do projektu Lázně Pasohlávky, investice ve výši 175 milionů 720 tisíc Kč),*
- b) předat dokumenty dokládající výše uvedené finanční částky,*
- c) předat kopii veškeré komunikace s EIB týkající se projektu k oblasti Pasohlávek,*
- d) předat kopii veškeré korespondence a všech zápisů/záznamů z jednání ve věci projektu pro Pasohlávky, a to od 1. 1. 2008, a to včetně korespondence, která se vztahuje k jednáním s Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod 23. 10. 2009 (jistě se taková jednání musí dokladovat, jinak by vzniklo podezření na mafiozní praktiky),*
- e) předat kopii veškeré korespondence ve věci projektu pro oblast Pasohlávek, a to jak s JMK, Thermal Pasohlávky, a. s., obcí Pasohlávky, s EIB, MMR, JMK, společností MEI (vlastník pozemků v Pasohlávkách), společností Stavcom – HP, Vodovody a kanalizace Břeclav, obcí Ivaň a všemi ostatními subjekty, s kterými povinný subjekt v dané věci komunikoval.“*

„Požadujeme předat kopii veškeré korespondence týkající se daných tří projektů (myšleny projekty páteřní, technická a dopravní infrastruktura, multifunkční objekt a infrastruktura na poloostrově a archeologický park Římský vrch – dle Plánu investic Jihomoravského kraje 2011 – 2013, který byl přílohou žádosti o informace, pozn. žalobce) a to od 1. 1. 2010, a také korespondenci, která dokládá, kde jsou odůvodněny finanční částky uvedené na str. 5 přiloženého dokumentu (Plánu investic Jihomoravského kraje 2011 – 2013, pozn. žalobce)

- a) s Evropskou investiční bankou,*
- b) s Regionální radou regionu soudržnosti Jihovýchod,*
- c) s JMK,*
- d) s obcí Pasohlávky.“*

„Požadujeme

- a) kopii veškerých dokumentů a korespondence se všemi subjekty ve věci pitné vody pro oblast Pasohlávek, a to od 1. 1. 2009,*
- b) sdělit, kolik vteřinových litrů pitné vody má zajištěna obec Pasohlávky, a z toho kolik Thermal Pasohlávky, a. s., a to k 1. 1. 2009 a k 1. 1. 2010, a z jakých zdrojů,*
- c) předat kopie dokumentů dokládajících informace dle bodu b).*

„a) kopie všech předložených projektů od Thermal Pasohlávky, a. s., pro oblast Pasohlávek a jejich změn. (Označení jako Důvěrné nemá žádný vliv na proces podle zákona 106/99. Dokumenty je nutné vydat. Jedná se o dokumenty předkládané subjektem, který je 100% vlastněný samosprávnými územními celky, Jihomoravským krajem a obcí Pasohlávky a jimi vytvořené informace jsou podle judikatury NSS plně vydatelné, viz např. kauza Letiště Praha nebo kauza ČEZ.),

b) kopie všech dokumentů, které dokládají postup a výsledky hodnocení projektu předložených Thermal Pasohlávky, a. s., v ROP Jihovýchod,

c) kopii veškeré korespondence ve věci těchto projektů s hodnotiteli projektů, JMK, s Thermal Pasohlávky, a. s., obcí Pasohlávky a subjekty jej zastupujícími, ZS REAL a subjekty jej zastupujícími, regionální radou regionu soudržnosti jihovýchod, MěÚ Pohořelice, Evropskou investiční bankou, s JASPERS, se soukromými investory zapojenými do těchto projektů a s MMR (a to včetně zápisů / záznamů ze všech jednání Monitorovacího výboru, kde se o těchto projektech jednalo) od 1. 9. 2009 (je nutné poskytnout veškerou požadovanou korespondenci, jinak při odepření je nutné vydat

rozhodnutí dle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., a plnohodnotně to odůvodnit, rozhodnutí je nutné zasílat poštou),

d) kopii veškeré korespondence ve věci memoranda s Thermal Pasohlávky, a. s., obcí Pasohlávky, regionální radou regionu soudržnosti Jihovýchod, se soukromými investory zapojenými do těchto projektů a s MMR od 1. 9. 2009,

e) kopii dokumentů dokládajících, že po uzavření memoranda o spolupráci se zástupci JMK v regionální radě regionu soudržnosti jihovýchod, včetně Haška, prohlásili za podjaté a upozornili, že se nemohou účastnit jednání o projektech, kde jsou zainteresováni (neb např. Hašek zastupuje JMK i jako hlavní akcionář Thermal Pasohlávky, a. s.),

f) doložit kopiemi dokumentů, že zástupci JMK v regionální radě regionu soudržnosti nejsou podjatí, když JMK je jedním z akcionářů Thermal Pasohlávky, a. s., a hejtman Hašek je zástupcem hlavního akcionáře, tj. JMK. Doložit, že po skandálech s regionálními programy byla tato citlivá otázka zkonzultována písemně s Evropskou komisí, která je o kauzách z regionu Pasohlávky informována,

g) doložit, že projekty v obci Pasohlávky jsou řádně posuzovány ve všech souvislostech, a to i z hlediska posouzení souladu zakládání nové lázeňské zóny za stamiliony z EU a půjček EIB s navrhovanou transevropskou dálniční komunikací na přímou viditelnost od dotčených lokalit.“

„a) kopii veškerých dokumentů (včetně dokumentů z Dozorčí rady a zasedání představenstva Thermal Pasohlávky) a korespondence se všemi subjekty ve věci lázeňského domu v oblasti Pasohlávek v rámci Thermal Pasohlávky, a to od 1. 1. 2006,

b) sdělit, kdo lázeňský dům v rámci Thermal Pasohlávky navrhl původně k realizaci a kdo jej nyní navrhl nestavět,

c) předat kopie dokumentů dokládajících informace dle bodu b).“

„a) sdělení, které firmy jsou strategickými investory spolupracujícími s JMK a Thermal Pasohlávky a. s. pro projekt lázní Pasohlávky,

b) předat kopie dokumentů, které dokládají informace dle bodu a),

c) předat kopii veškeré korespondence ve věci Pasohlávek s OHL ZS, STAVCOM-HP, REAL-ZS, MEI MORAVIA, CEG Pasohlávky Leisure Project, Laguna Resort, Reggehuys Management B.V, Laguna Pasohlávky a. s., MCG DEVELOPMENT, a. s., MC GROUP, N.V., a to od 1. 1. 2006,

d) předat kopie dokumentů dokládajících komunikaci ve věci půjčky EIB a specificky projektu pro Pasohlávky, a to se všemi subjekty, včetně EIB, MMR, Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod, obcí Pasohlávky, strategickými investory, a to od 1. 1. 2009,

e) předat kopie dokumentů dokládajících komunikaci ve věci žádosti pro Regionální operační program, a to od 1. 1. 2009.“

„Požadujeme kopii veškeré korespondence s hospodářskými novinami ve věci oblasti Pasohlávek a zde plánovaných záměrů, a to od 1. 1. 2011.“

Ve všech podaných žalobách žalobce shodně tvrdil, že vzhledem k tomu, že žalobci nebyly ve lhůtě podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo podle § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím požadované informace poskytnuty, ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, podal žalobce podle § 16a citovaného zákona odůvodněnou **stížnost** proti nečinnosti žalovaného při vyřizování jeho žádostí o informace. Tyto stížnosti byly žalovanému odeslány dne 24. 3. 2013 (stížnosti navazující na žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 4.3.2013), a poté dne 27.4.2013 (stížnosti navazující na žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 24.3.2013).

Podle tvrzení žalobce podané stížnosti žádné řešení nepřinesly, neboť nadřízený orgán žalovaného o těchto stížnostech nijak nerozhodl. V reakci na stížnosti byly odeslány pouze **dopisy** podepsané předsedou představenstva a členem představenstva žalovaného. V dopisu ze dne 23. 4. 2013, kterým bylo reagováno na žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 4.3.2013 a posléze v dopisu ze dne 29.5.2013, kterým bylo reagováno na žádosti žalobce o poskytnutí informací datované dnem 24.3.2013, je uvedeno, že žalovaný je akciovou společností, nikoliv subjektem veřejné správy. Z toho žalovaný vyvozuje, že mu byly stížnosti žalobce zaslány omylem (dopis je společnou reakcí na více různých stížností žalobce, zasláných žalovanému k různým řízením o vydání informací).

Tvrzené skutečnosti žalobce doložil jednotlivými žádostmi o poskytnutí informací ze dne 4.3.2013 a ze dne 24.3.2013, stížnostmi žalobce ze dne 24. 3. 2013 a ze dne 27.4.2013 a dopisem žalovaného ze dne 23. 4. 2013 a ze dne 29.5.2013, zasláné žalobci v reakci na stížnost žalobce ze dne 24.3.2013 a ze dne 27.4.2013.

Žalobce poukázal na to, že podle § 2 a § 4 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního spadá do pravomoci správních soudů poskytování ochrany veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob mimo jiné též ochranou proti nečinnosti správního orgánu. Po uplynutí lhůt podle informačního zákona podal žalobce proti nečinnosti povinného subjektu stížnosti podle § 16a tohoto zákona, jako procesní opatření proti jeho nečinnosti, avšak jeho stížnosti zůstaly bez řádné odezvy. Žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.

Žalovaný je akciovou společností, jejímiž jedinými akcionáři jsou územní samosprávné celky – Jihomoravský kraj a obec Pasohlávky. Tuto skutečnost lze ověřit např. ve výročních zprávách žalovaného (srov. výroční zprávu žalovaného za rok 2011, str. 3, dostupná na <http://www.thermalpasohlavky.cz/vyrocní-zpravy.html>). S ohledem na uvedené je žalovaný povinným subjektem, neboť patří mezi tzv. veřejné instituce ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. To potvrzuje i dnes již zcela konstantní rozhodovací praxe Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, která říká jakým způsobem určit, zda konkrétní subjekt je či není „veřejnou institucí“ ve smyslu informačního zákona.

Pro případ, že by soud dopisy žalovaného ze dne 23.4.2013 a ze dne 29.5.2013 posoudil podle jejich obsahu v materiálním smyslu jako rozhodnutí žalovaného o stížnosti žalobce proti nečinnosti, pak žalobce v žalobě tvrdí, že takové rozhodnutí je nutno považovat za nezákonné, neboť není v souladu s informačním zákonem. Jediným správným rozhodnutím o stížnostech žalobce by byl postup vyplývající z ust. § 16a odst. 6 písm. b) nebo c) informačního zákona. Protože žalovaný takto nepostupoval, je jeho rozhodnutí v obou případech nezákonné a žalobce proto navrhuje zrušení těchto rozhodnutí. Současně navrhl soudu, aby žalovanému uložil povinnost rozhodnout o jeho žádostech o poskytnutí informací ze dne 4.3.2013 a ze dne 24.3.2013 a přiznal žalobci proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, uvedl, že žádosti o poskytnutí informací, které jsou předmětem podaných žalob, mu byly skutečně doručeny společně s větším počtem obdobných žádostí téhož žalobce, které žalovaný posoudil jako neurčité. Žalobcem požadovaný rozsah informací způsobil, že by jejich poskytnutí v žalobcem definované podobě znamenalo jak značnou administrativní zátěž pro zaměstnance žalovaného, tak i vysoké náklady na kopie relevantních dokumentů. Žalovaný vyzval žalobce k doplnění žádostí, a to za účelem konkretizace, vyzval žalobce ve snaze o úsporu nákladů k osobnímu jednání, při kterém by žalobci byly jím požadované informace poskytnuty. Na výzvu žalovaného nebylo žalobcem nijak reagováno, žalovaný se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že by ve věci jeho žádosti o poskytnutí informací byl žalovaný nečinný, a že by ani nijak nezareagoval na jeho následné stížnosti. Žalovaný dále předestřel úvahu o možném žalobcovu jednání ve smyslu šikanózního zneužívání práva na informace, když žalobce opakovaně podává žalovanému žádosti s velkým rozsahem požadovaných informací, přičemž nabídku osobního jednání, při kterém by mu byly předmětné informace poskytnuty, žalobce nevyužil. Žalobcův zájem tak tkívá spíše v dodržování přísně formálních postupů stanovených zákonem nežli ve skutečně požadovaných informacích. Ačkoli se zcela zřejmě jedná o řízení mezi týmiž subjekty s de facto týmiž předmětem, totožnou žalobní argumentací, bylo žalobcem podáno 12 jednotlivých žalob, z nichž každá se týká jedné konkrétní informace. Dále se žalovaný vyjádřil k povaze informací, jež by měl žalobci poskytovat tak, že může jít též o informace chráněné autorským právem, případně informace považované za obchodní tajemství žalovaného, jejichž poskytnutí by mohlo ohrozit obchodní zájmy žalovaného a podnikatelskou činnost.

V replice pak žalobce setrval na svých stanoviscích, odmítl argumentaci žalovaného v celém rozsahu a zdůraznil, že žalovaný je subjektem, který má jednoznačně postavení povinného subjektu, jak jej vymezuje zákon o svobodném přístupu k informacím, který

hospodaří se stamilionovým veřejným majetkem a po řadu let odmítá poskytovat informace podle informačního zákona.

Na návrh žalovaného a po souhlasném vyjádření žalobce, který se k návrhu žalovaného připojil, rozhodl soud o spojení věcí vedených u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 31A 37/2013, sp.zn. 31A 38/2013, sp.zn. 31A 39/2013, sp.zn. 31A 40/2013, sp.zn. 31A 45/2013, sp.zn. 31A 46/2013, sp.zn. 31A 47/2013, sp.zn. 31A 48/2013, sp.zn. 31A 49/2013, sp.zn. 31A 50/2013, sp.zn. 31A 51/2013, a sp.zn. 31A 52/2013 ke společnému projednání a rozhodnutí, neboť se jedná o řízení mezi týmiž účastníky, s totožným předmětem řízení, přičemž argumentace žalobce je shodná ve všech žalobách a jedná se o totožnou právní problematiku. O spojení věcí ke společnému projednání rozhodl soud usnesením ze dne 19.12.2013, č.j. 31A 37/2013-44. Toto usnesení nabylo právní moci 20.12.2013.

Poté soud přistoupil k meritornímu projednání žalob a uvážil o nich takto:

Nejprve bylo zapotřebí vypořádat, zda žalobou napadené úkony žalovaného, které jsou co do obsahu shodné a formálně jsou pouhými přípisy, jsou rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., podle něhož ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Za rozhodnutí ve smyslu citovaného ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. je nutno považovat takové úkony správního orgánu, které svou povahou zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti jejich adresátů, a to bez ohledu na to, jak jsou označeny.

Při výkladu pojmu rozhodnutí vyšel soud nejen ze shora citovaného ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s., ale též souladně s ustálenou judikaturou, která vykládá rozhodnutí ve smyslu materiálním, tedy jako individuální správní akt vydaný orgánem veřejné moci při výkonu veřejné správy z pozice jejího vrchnostenského postavení, a to bez ohledu na jeho označení, formu nebo procesní předpisy, jimiž se vydání rozhodnutí řídí. Příkladem lze poukázat např. na výklad pojmu rozhodnutí vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.5.2006, č.j. 1 Afs 147/2005-107, publikovaný pod č. 923/2006 Sb. NSS.

V dané věci vydal žalovaný na základě žádosti žalobce o poskytnutí informací co do formy pouze přípisy či „dopisy“, které nemají náležitosti správních rozhodnutí podle správního řádu, nicméně materiálně nepochybně určují žalobcova práva, když je jimi žalobci sdělováno, že jím požadované informace mu poskytnuty nebudou, neboť žalovaný zaujal stanovisko, že není povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, přičemž toto sdělení je pro posouzení věci podstatné, bez ohledu na to, zda je formálně uvedený akt co do náležitostí označen jako rozhodnutí či nikoliv. Oba přípisy žalovaného, jimiž reagoval na stížnosti navazující na žádosti žalobce o poskytnutí informací, proto soud vyhodnotil jako rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., které zasahuje do práv žalobce.

Zásadní a pro věc relevantní otázkou pak je, zda žalovaný je povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jak tvrdí žalobce v podaných žalobách, či nikoli, jak je tvrzeno žalovaným v obsahově shodných přípisech ze dne 23.4.2013 a ze dne 29.5.2013, přičemž ve svých vyjádřeních k žalobám žalovaný sám již takovou skutečnost nepopírá.

V přezkoumávané věci se žalobce dovolává mimo jiné rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7.12.2011, č.j. 31A 105/2010-98, kterým ve vztahu k totožnému žalovanému již krajský soud otázku povinného subjektu ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím řešil a najisto postavil, že žalovaný je povinným subjektem, jak ho vymezuje informační zákon. Žalovaný je nepochybně s obsahem rozhodnutí, stejně jako žalobce, seznámen a soud proto může pouze zopakovat, že „je žalovaným akciová společnost, jejímiž jedinými akcionáři jsou územní samosprávné celky, a to Jihomoravský kraj a obec Pasohlávky. Tuto skutečnost v řízení žalobce doložil a žádným z účastníků není zpochybňována. Územní samosprávné celky se podílejí na vytváření orgánů žalovaného a fakticky vykonávají dohled nad činností žalovaného. Vedle soukromoprávního účelu má žalovaný sloužit i potřebám veřejnosti, proto je veřejnou institucí a tím i povinným subjektem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.“ V této souvislosti argumentuje soud závěrem vyplývajícím z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.5.2008, č.j. 8 As 57/2006-67, z něhož vyplývá, že „u akciové společnosti založené územním samosprávním celkem, jejíž orgány jsou vytvářeny tímto územním samosprávním celkem jako jediným akcionářem společnosti, který zároveň zákonem stanovenými prostředky vykonává dohled nad činností akciové společnosti plnící veřejný účel... převažují znaky svědčící o její veřejné povaze, a jedná se tedy o veřejnou instituci ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“.

Žalovaný je veřejnou institucí hospodařící s veřejnými prostředky, neboť je soukromým subjektem založeným orgány veřejné moci, byl založen k plnění veřejného účelu, je podřízen rozhodovací pravomoci orgánů veřejné moci a jimi je kontrolován. Akciová společnost žalovaného byla založena Jihomoravským krajem a obcí Pasohlávky, kteří jsou jedinými zakladateli, jedinými akcionáři, založení akciové společnosti žalobce schválilo zastupitelstvo Jihomoravského kraje 9.11.2006, předmětem její činnosti je mimo jiné provozování lázeňské léčby podle zvláštního zákona, pořádání kulturních produkcí, zábav a provozování zařízení sloužících k zábavě, pořádání odborných kurzů, školení a jiných vzdělávacích akcí, provozování kulturních a kulturně vzdělávacích zařízení, ovládajícími osobami (Jihomoravský kraj a obec Pasohlávky) byly schváleny záměry k zajištění financování projektu „Thermal Pasohlávky – páteční technická a dopravní infrastruktura“, přičemž k financování projektu byla podána žádost o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu jihovýchod. Jakkoli tedy žalovaný v obou přípisech adresovaných žalobci argumentoval tím, že není v postavení povinného subjektu, neboť je soukromou osobou, je třeba společnost žalovaného považovat za veřejnou instituci a je současně povinným subjektem podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Tento závěr současně odpovídá i vymezení pojmu veřejné instituce, jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 27.2.2003, sp.zn. III. ÚS 686/02.

Soudu tak nezbylo než uzavřít, že žaloby byly podány důvodně, neboť žalovaný nesprávně vyložil ustanovení § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, obě žalobami napadená rozhodnutí žalovaného proto soud zrušil a současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný při vyřizování žádostí žalobce o poskytnutí informací vycházet z toho, že je povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím a ve smyslu tohoto zákona bude v postavení povinného subjektu dále postupovat.

Pokud se však žalobce domáhal toho, aby soud nařídil žalovanému poskytnout mu požadované informace, žaloby jsou v tomto rozsahu nedůvodné. Soud v tomto řízení posoudil a vyřešil pouze otázku, zda je žalovaný povinným subjektem, a pouze tuto otázku byl soud v tomto řízení oprávněn řešit. Naopak soudu nepřísluší nahrazovat úvahy správních orgánů o tom, zda či a v jakém rozsahu nebo jak konkrétně mají být informace žadatelům poskytnuty, neboť je toliko oprávněn přezkoumat správnost a zákonnost jejich závěrů. Jak vyplývá z ustanovení § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, soud přezkouvává, zda jsou dány důvody k případnému odmítnutí žádosti. Přezkouváním se přitom rozumí taková činnost soudu, při níž soud posuzuje, zda důvody, o něž povinný subjekt odmítnutí poskytnutí informací opřel, ob stojí či nikoli. Podle citovaného ustanovení může takto soud postupovat tehdy, pokud tyto důvody neshledá a zároveň není dán některý z dalších povinným subjektem neaplikovaných důvodů pro odmítnutí žádosti. V přezkouvávané věci povinný subjekt informaci neposkytl pouze z toho důvodu, že se za povinný subjekt nepovažoval, zatím co vůbec nebylo zvažováno, zda poskytnutí informací, v takové podobě a v takovém rozsahu, v jakém je žalobce požadoval, některý ze zákonných důvodů brání. Bude proto nejprve na žalovaném, jako povinném subjektu, jak se žalobcovou žádostí v každém jednotlivém případě naloží, jako povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Teprve poté by mohl soud zákonnost postupu žalovaného přezkoumat. Současně na tomto místě soud připomíná, že žalobce má poskytnout žalovanému potřebnou součinnost k poskytnutí informací, jež se žalovaný podle svého tvrzení nebrání vydat, nemá-li mít chování a jednání žalobce pouze šikanózní a procesně obstrukční charakter.

Protože soud vyhověl v části důvodně podaným žalobám v řízení vedeném podle § 65 a násl. s.ř.s., rozhodl současně o zamítnutí žalob v části, v nichž se žalobce domáhal ochrany podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého s.ř.s., které je typově odlišným řízením k ochraně práv. Bude na žalovaném rozhodnout o žádosti žalobce v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, a to buď informace žalobci poskytnout, nebo rozhodnout o odmítnutí žádosti, nikoli však již z důvodů uváděných v rozhodnutí ze dne 23.4.2013 a ze dne 29.5.2013.

O žalobách soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, při splnění podmínek vyplývajících z ustanovení § 76 odst. 1 s.ř.s., o čemž byli účastníci řízení soudem poučeni.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. podle něhož má účastník, který měl ve věci úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci částečně úspěšný a přísluší mu proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Za řízení o každé ze žalob vyčíslil žalobce náklady řízení ve výši 8.228 Kč za právní zastoupení, a to za dva úkony

právní služby, dvakrát režijní paušál a DPH z odměny a nákladů právního zástupce podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jakkoli žalobce uplatnil takto jednotlivě vyčíslené náklady řízení za poskytování právních služeb, u každé jednotlivě podané žaloby, a jakkoli ke spojení věcí došlo soudem v průběhu řízení až po vyjádření žalovaného, soud přiznal žalobci náklady řízení za poskytnutí právních služeb pouze ve vztahu k jedné z podaných žalob, když vyhodnotil, že všechny podané žaloby mají podobu jednotného využitelného vzoru, odlišují se navzájem jen v minimální míře, přičemž základ právní argumentace, stylizace žalob i formálního vyjádření byl prakticky totožný a lišil se jen drobnými odchylkami, fakticky jen v jiném datování podání žádostí o poskytnutí informací, podání stížností a odpovědí žalovaného. Soud vyhodnotil následně podané žaloby a úkony účtované za poskytnutí právních služeb jako úkony administrativní, nikoli jako samostatné provedení úkonů právních služeb, když následně podané žaloby (ve věcech vedených pod sp.zn. 31A 38/2013, sp.zn. 31A 39/2013, sp.zn. 31A 40/2013, žaloby podané dne 2.7.2013 byly zapsány a vedeny pod sp.zn. 31A 45/2013, sp.zn. 31A 46/2013, sp.zn. 31A 47/2013, sp.zn. 31A 48/2013, sp.zn. 31A 49/2013, sp.zn. 31A 50/2013, sp.zn. 31A 51/2013, a sp.zn. 31A 52/2013) považuje za tzv. žaloby formulářové. Na zaplacení soudních poplatků vynaložil žalobce 12 x 3.000 Kč, celkem 36.000 Kč. Celkem tak náhrada nákladů tohoto řízení představuje částku 44.228 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci v soudem stanovené třicetidenní lhůtě k rukám právního zástupce žalobce.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. března 2014

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu